

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архиєпископ Києво-Галицький

Вих. ВА 20/349

аркуш 1 із 4-х

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ
БЛАЖЕННИШОГО СВЯТОСЛАВА

Високопреосвященним і преосвященним архиєпископам і митрополитам,
боголюбивим єпископам, всечесному духовенству,
преподобному монашеству, возлюбленим братам і сестрам,
в Україні та на поселеннях у світі сущим

*Ви ж знаєте ласку Господа нашого Ісуса Христа,
що задля вас став бідним, бувши багатим,
щоб ви його вбожеством розбагатили.*

2 Кор. 8, 9

Христос народився! Славімо Його!

Дорогі в Христі!

Важко повірити, наскільки змінилося наше життя від останньої коляди минулого року до першого «Бог предвічний» цьогорічної різдвяної ночі. Упродовж 2020 року всі ми немовби були перенесені в інший світ – світ страху та непевності перед невідомим. Та незважаючи на обмеження, випробування і людські втрати через пандемію коронавірусу, ми разом, як Церква, у своїх родинах, парафіях, громадах і країнах не перестали бути носіями доброї новини надії, любові та радості. Тож цього року з нагоди Різдва Христового маємо в особливий спосіб засвідчити перед іншими про «велику радість, що буде радістю всього народу: сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель, він же Христос Господь» (Лк. 2, 10-11).

Таїнство Різдва Христового – це радість приходу Божого Сина у світ, сповнений бідою, болем і стражданням людини. Він залишає небесну славу, щоби ввійти в людську неміч усіх часів, культур і народів. Христос-Бог стає не просто людиною, а людиною вбогою, людиною, яка страждає від початку свого земного життя. Предвічний Бог входить у людську історію і переживає людський голод та холод, біль та хвороби, ворожість та байдужість суспільства.

Новонароджений Бог-Безхатченко – яка це дивна суперечність, яка це дивна божественна убогість! Всемогутній Бог стає бідним, щоби нас збагатити. Цар всесвіту покладений «у біднім вертепі, в ясла на сіні», щоб нам простелити шлях до небесних осель. Вдивляючись у це таїнство, св. Григорій Богослов каже: «Той хто збагачує, став

убогим; прийняв бо убогість моєї плоті, щоб я став багатим в Його божестві.» (*Oratio 45, 9*). Прийшов Господь, який своїми ранами зцілює наші рани, нашу слабкість, нашу біду. І Він залишається з роду в рід нашим Еммануїлом, що означає «з нами — Бог», у наших потребах, болях і стражданнях. Присутність воплоченого Бога в людській історії і в нашему житті є нашою безнастансною та невід'ємною радістю, як у день Різдва Христового, так і в усі дні нашого життя.

Вживаючи в побутовому спілкуванні якесь слово, ми зазвичай не замислюємося над його походженням і значенням. Мова розвивається стихійно і стрімко — ми забуваємо, звідки це слово виринуло, розминаємося з його глибиною. Так є із поняттям «убогий», яке вказує на бідну людину. Однак, якщо подивимося, як це слово утворене, то зрозуміємо, що «у-Богий» — це людина через яку Господь до нас приходить, особа яка є «у Бога», тобто під особливою опікою Всевишнього.

Христос учить нас, що фізично вбогі та вбогі духом, або покірні, є щасливі — блаженні, бо саме їм належить Царство Небесне (пор. Лк. 6, 20). Для вбогого останньою надією, опорою і спасінням є лише Бог. Його доля завжди лежить у Божих руках. А Господь особливо чутливий до того, як ми ставимося до Його вбогих, себто до потребуючих, знедолених, безхатченків, голодних, самотніх, вдів і сиріт. Хто зневажає вбогих — зневажає свого Творця. Кривдити таких людей — значить чинити гріх, який кличе до неба про помсту!

Цього року Синод єпископів нашої Церкви зосередив увагу вірних саме на обличчі сучасної бідності. Заохочую вас дослухатися до Синодального послання під назвою «Залишиться вам одне — те, що ви дали вбогому!» та розглянути його у світлі вифлеємської зорі, споглядаючи обличчя новонародженого Спасителя. Боже Дитя присутнє в кожній потребуючій людині, яка стукає до нашого серця, як Йосиф стукав у двері заїздів у Вифлеємі.

Тоді до цього міста Давида спішли мудреці зі Сходу, щоби принести Цареві віків, що народився як мале дитя у вертепі, ладан, золото і миро. Сьогодні немовля Ісус присутній у хворих, немічних, самотніх, опущених, які чекають, щоби їм хтось допоміг, приніс дари — золоте, тепле слово, ладан християнського братерства і миро невідкладної допомоги, яка їм необхідна. Хто простягає руку вбогому — той багатіє в Бога і стає причасником вічних благ самого Творця!

Ми святкуємо Різдво в умовах всесвітнього болю людини, спричиненого пандемією коронавірусу. Усіх наслідків і облич цієї біди ми ще вповні не збагнули і не усвідомили. Не відомо, які зміни чекають нас у сфері економіки, суспільно-громадського та церковного життя... Але ми вже зрозуміли, що вірус не цікавиться ні нашим місцем проживання, ні нашим достатком чи соціальним статусом. Усі ми однаково перебуваємо в небезпеці захворювання, а новітня загроза вбогості торкає всі закутки світу. Усі ми однаково потребуємо такої допомоги і сили, яка виходить за межі людських можливостей і сил. Тому Різдво Христове є для нас світлом надії та радості серед теперішньої темряви страху і розгубленості, і кожен із нас має бути відкритий для Божої благодаті, яка виливається на нас постійно, навіть у найтяжчі часи.

Святкувати Різдво в час пандемії – це просвічувати тих, хто в темряві, як це сповістив пророк Ісая: «Народ, який сидів у темноті, побачив велике світло; тим, що сиділи в країні й тіні смерти, - зійшло їм світло» (Іс. 9, 2; пор. Мт. 4, 16). Якщо нам дозволено зустрічатися, – звичайно, із дотриманням дистанції, – хай наша радість буде всім явна в наших очах. Носімо захисні маски, якщо потрібно, але не даймо, щоб вони приглушили спів наших традиційних колядок. Святкуймо, хто як може. Оспівуймо народження Спасителя в межах можливого, аби навіть у цій пандемії через нас передавалася найважливіша істина людської історії, що ми не самотні та покинуті, бо «З нами – Бог!»

Принесімо сьогодні разом до Вифлеєма в дар новонародженному Спасу нашу власну убогість і рани сучасного людства та просімо Його про багатство Божої мудрості для подолання цієї хвороби, про багатство Божої сили, щоби впоратися з її наслідками для суспільства, життя і здоров'я кожної людини, а передовсім – просімо про багатство Його любові, яка єдина здатна відновити наш стравожений світ і дарувати йому надію, безпеку та радість. Не втеча від страждання, яке нависає сьогодні над всіма нами, а солідарність і близькість із тими, хто є в потребі, співучасть у болю та тривозі дасть нам можливість тішитися і по-справжньому святкувати цьогорічне Різдво. Тож спішімо до цьогорічного вертепу, де у яслах на сіні спочиває наш Спаситель, і разом із пастирями та мудрецями заспіваймо:

Бог предвічний народився!
Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій ввесь,
І утішив вся!

Дорогі брати і сестри! Незважаючи на нашу вбогість і неміч, сьогодні всі ми багаті в радості та любові новонародженого Спаса. Із Різдвом Христовим щиро вітаю вас усіх: від Києва до Лондона, від Буенос-Айреса до Мельбурна, від Вінніпега до Зеленого Кліну, – хто сьогодні святкує в колі родини і хто тримається на певній відстані від рідних, щоб нікого не наражати на небезпеку, хто має змогу зайти до храму на святкову Службу і хто ще вдома єднається у спільній молитві через соціальні мережі. Особливо вітаю всіх медичних працівників, які, незважаючи на реальну небезпеку для себе і своїх близьких, невтомно і жертовно дарують свій час та свої таланти задля здоров'я інших. Обіймаю тих, хто страждає від тілесних і душевних ран. Посилаю слово потіхи тим, які цього року втратили рідних і близьких і яким особливо важко в цей Святий вечір сідати до столу. Єднаюся в молитві з тими, хто безстрашно стоїть на фронті та захищає нашу державу і рідний народ, ризикуючи своїм життям не тільки перед загрозою підступних снайперських куль, а й мікрокопічного ворога-вірусу, який наступив на нас і завдає нам додаткового терпіння і тривоги. Нехай всемилостивий Господь, який у своїй безконечній любові завітав до нашої вбогості, наповнить серця кожного і кожної з вас, дорогі брати і сестри, Своїм миром, Своєю благодаттю і надією!

Від щирого серця бажаю всім вам справжньої радості дітей Божих, смачної куті, веселих свят Різдва Христового та щасливого, мирного і благословеного нового року!

Христос народився! Славімо Його!

Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Святого всехвального апостола Андрія Первозванного,
13 грудня 2020 року Божого